

Uchwała nr 82/21
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 22 czerwca 2021 r.

**w sprawie skargi na Mazowieckie Specjalistyczne Centrum Zdrowia
im. prof. Jana Mazurkiewicza w Pruszkowie**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 oraz z 2021 r. poz. 1038) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Skargę pana [...] z dnia 22 kwietnia 2021 r. na Mazowieckie Specjalistyczne Centrum Zdrowia im. prof. Jana Mazurkiewicza w Pruszkowie uznaje się za zasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu Skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Ludwik Rakowski

Uzasadnienie

Pan [...] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Mazowieckie Specjalistyczne Centrum Zdrowia im. prof. Jana Mazurkiewicza w Pruszkowie (dalej: „MSCZ”), dotyczącą sposobu załatwienia w MSCZ wniosku Skarżącego z dnia 18 marca 2021 r. o wydanie dokumentu potwierdzającego pobyt w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym MSCZ.

W skardze opisane zostały trudności w uzyskaniu dokumentu potwierdzającego pobyt w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym MSCZ, wynikające zdaniem Skarżącego ze złej woli i „rozrośniętej biurokracji” MSCZ.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 1460), skarga została przekazana Zarządowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (dalej: „Komisja”).

W nadesłanym stanowisku Zarząd wskazał, iż według ustaleń postępowania wyjaśniającego, Skarżący pismem z dnia 18 marca 2021 r. wystąpił do MSCZ o przesłanie na adres poczty elektronicznej lub adres domowy dokumentu potwierdzającego pobyt w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym MSCZ. W związku z przedmiotowym wnioskiem MSCZ wystąpiło do Skarżącego pismem z dnia 25 marca 2021 r. o podanie dodatkowych danych identyfikacyjnych, tj. numeru PESEL i imion rodziców, a także poinformowało Skarżącego, że wniosek zostanie rozpatrzony po uzupełnieniu ww. danych i opatrzeniu wniosku podpisem potwierdzonym notarialnie lub przez osobę zaufania publicznego (np. lekarza, urzędnika gminy). W piśmie wskazano również, że istnieje możliwość przesłania uzupełnionego wniosku bez potwierdzenia podpisu, jednak w takim przypadku kopia dokumentacji medycznej przygotowana zostanie do odbioru osobistego, podczas którego niezbędne będzie okazanie dokumentu tożsamości. Oczekiwania sformułowane w przedmiotowym piśmie uzasadniono obowiązkiem prawnym ochrony danych osobowych, w tym danych szczególnej kategorii.

Zgodnie z wyjaśnieniami MSCZ, działanie takie miało na celu uniknięcie ewentualnego narażenia się na zarzut udostępnienia dokumentacji medycznej osobie nieuprawnionej, bez odpowiedniej weryfikacji jej tożsamości. Potwierdzono, że nie udostępniono Skarżącemu wnioskowanego dokumentu z powodu niewłaściwego uwiarygodnienia jego tożsamości.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 849): *„Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych udostępnia dokumentację medyczną pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu, bądź osobie upoważnionej przez pacjenta”*, a sposoby jej udostępnienia określono w art. 27 ust. 1 ww. ustawy, w którym jest również mowa o udostępnieniu dokumentacji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Zapewnienie właściwej ochrony danych zawartych w takiej dokumentacji ciąży na podmiocie udostępniającym i w omawianym przypadku wymagało zweryfikowania w MSCZ tożsamości nadawcy wniosku o wydanie dokumentu potwierdzającego pobyt w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym MSCZ. Wyjaśniając działania podjęte wobec Skarżącego, jako autora ww. wniosku, MSCZ powołało się m.in. na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 18 czerwca 2013 r. (sygn. Akt: VII SAB/Wa 5/13), według którego uzależnienie udostępnienia kopii dokumentacji medycznej od osobistego stawiennictwa w kancelarii szpitalnej lub od przesłania kopii dowodu osobistego poświadczony za zgodność, świadczy o dochowaniu należytej staranności w zakresie ochrony danych osobowych. W wyjaśnieniach wskazano, że wyrok ten zapadł w nieco innym stanie prawnym, lecz opisana zasada zachowuje aktualność, bowiem to na podmiocie leczniczym ciąży obowiązek zweryfikowania, kto zwraca się z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych wrażliwych (danych o stanie zdrowia) i czy np. nie jest to osoba trzecia lub osoba pozostająca we wspólnym gospodarstwie domowym, która w jakimś celu ma interes w pozyskaniu takich danych pacjenta.

Bezdiskusyjna jest zasadność podejmowania w MSCZ działań służących ochronie danych osobowych pacjentów, jednak należy zauważyć, że przepisy prawa nie określają, w jaki

sposób weryfikować tożsamość osób wnioskujących o udostępnienie dokumentacji medycznej. Poza metodami wskazanymi przez MSCZ w piśmie do Skarżącego, dopuszczalna jest w praktyce weryfikacja telefoniczna, dokonywana na podstawie wybranego katalogu danych identyfikacyjnych, czy weryfikacja przy pomocy kamery internetowej i okazanego dowodu osobistego, przywołana również w wyjaśnieniach MSCZ.

Każdy przypadek związany z udostępnianiem dokumentacji medycznej przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych powinien być rozpatrywany indywidualnie, pamiętając o ustawowym prawie pacjenta do dostępu do dokumentacji medycznej. W przypadku opisanym przez Skarżącego można mieć wątpliwości, czy realizując ww. ustawowe prawo pacjenta, podjęto w MSCZ wszelkie niezbędne środki, aby zweryfikować tożsamość osoby składającej wniosek.

Dlatego też nie sposób uznać, że dołożono w MSCZ należytej staranności, aby skutecznie zweryfikować tożsamość wnioskodawcy w celu realizacji wniosku. Dodatkowo, opisane przez Skarżącego trudności w uzyskaniu poświadczenia podpisu przez osobę zaufania publicznego potwierdzają, że rozwiązanie zasugerowane Skarżącemu w piśmie MSCZ z dnia 25 marca 2021 r. okazało się w praktyce niewykonalne.

W związku z powyższym Komisja rekomenduje Sejmikowi uznanie skargi pana [...] za zasadną.

Wobec powyższego, Sejmik przychylając się do stanowiska Komisji stwierdza zasadność skargi pana [...] z dnia 22 kwietnia 2021 roku.